

27 Απριλίου, 1994

[ΚΟΥΡΡΗΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΑΡ-
ΤΕΜΗΣ, Δ/στές]

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Εφεσεύοντες-Καθ' ων η Αίτηση,

v.

ΛΕΥΚΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ,

Εφεσίβλητου-Αιτητή.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1205).

5 *Τελωνειακοί Δασμοί και Φόροι Καταναλώσεως — Δικαίωμα για ατελή εισαγωγή αυτοκινήτου — Ποιό το εφαρμοστέο κριτήριο για απόκτηση του δικαιώματος — Ο περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως (Τροποποιητικός αρ.3) Νόμος του 1987 (Νόμος 309/87) άρθρο 2.*

10 *Τελωνειακοί Δασμοί και Φόροι Καταναλώσεως — Δέουσα έρευνα — Παράλειψη του Διευθυντή Τελωνείων να εξετάσει τους λόγους παραμονής του αιτητή στην Κύπρο, πριν κρίνει αίτησή του για απόκτηση δικαιώματος για εισαγωγή αδασμολογήτου οχήματος — Νομική πλάνη.*

Ο αιτητής - εφεσίβλητος εργαζόταν στη Σαουδική Αραβία από 28/2/76 μέχρι 9/3/86 και επισκέπτετο την Κύπρο για διακοπές και διεκπεραίωση εργασίας των εργοδοτών του.

15 *Οι Τελωνειακές Αρχές αρνήθηκαν αίτησή του για ατελή εισαγωγή αυτοκινήτου με την αιτιολογία ότι δεν συμπλήρωσε την δεκαετή περίοδο που προνοείται από τον Νόμο, λόγω παραμονής του στην Κύπρο για συνολική επιπρόσθετη περίοδο 175 ημερών εκτός από τις 30 ημέρες που θεωρείτο εύλογη περίοδος άδειας, από τις πιο πάνω αρχές.*

20 *Η πιο πάνω απόφαση ακυρώθηκε από το πρωτόδικο Δικαστήριο το οποίο αποφάνθηκε ότι:*

25 *(α) το κριτήριο που θέτει ο Νόμος είναι εργασία στο εξωτερικό για συνολική περίοδο 10 χρόνων και όχι την άνευ διακοπής παραμονή του αιτητή στο εξωτερικό για συνολική περίοδο 10 χρόνων και*

(β) Ο Διευθυντής Τελωνείων έπρεπε να είχε εξετάσει τους λό-

γους παραμονής του αιτητή στην Κύπρο κατά την πιο πάνω χρονική περίοδο πριν τη λήψη της επίδικης απόφασης.

Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου επικύρωσε την πρωτόδικη απόφαση και αποφάνθηκε περαιτέρω ότι:

Το δικαίωμα για ατελή εισαγωγή οχήματος αποκτάται όταν ο αιτούμενος εργάστηκε στο εξωτερικό για συνολική περίοδο 10 χρόνων και όχι λόγω απλής εργοδότησης στο εξωτερικό που θα συνεπαγόταν εργασία του στην Κύπρο. Δεν είναι η εργοδότηση στο εξωτερικό αλλά η εργασία που έχει σημασία και η παραμονή εκτός Κύπρου. Περιοδικές επισκέψεις σε άλλες χώρες δεν αποστερούν τον εργαζόμενο του πιο πάνω δικαϊώματος. 5 10

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα υπέρ του εφεσίβλητου.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Κυρίλλου ν Δημοκρατίας. Απόφαση ημερ. 9.1.1990 15

Hadjigeorghiou ν Republic (1986) 3 C.L.R. 2517

Ττοφής ν Δημοκρατίας (1988) 3 Α.Α.Δ. 1625.

Έφεση.

Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανώτατου Δικαστηρίου Κύπρου (Πιχίς, Δ.) που δόθηκε στις 25 Σεπτεμβρίου, 1990 (Προσφυγή αρ. 385/89) με την οποία ακυρώθηκε η απόφαση των εφεσειόντων με την οποία απέρριψαν το αίτημα του εφεσίβλητου για εισαγωγή αδασμολογήτου οχήματος. 20

Μ. Ραφτόπουλος, για τους εφεσειόντες. 25

Α. Παπαγεωργίου με Ε. Παπαγεωργίου - Καρακάννα (κα), για τον εφεσίβλητο.

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Την ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο κ. Π. Αρτέμης. 30

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Ο αιτητής-εφεσίβλητος στις 30.1.88

υπέβαλε αίτηση στις Τελωνειακές Αρχές για να του αναγνωρίσουν δικαίωμα για την ατελή εισαγωγή οχήματος με το αιτιολογικό ότι εργάστηκε στο εξωτερικό για συνολική περίοδο 10 ετών.

- 5 Σύμφωνα με τα στοιχεία που είχαν ενώπιόν τους οι Τελωνειακές Αρχές και τα οποία περιέχονται στην αίτησή του, ο εφεσίβλητος απουσίασε από την Κύπρο από 28.2.76 μέχρι 9.3.86 και εργάστηκε στη Σαουδική Αραβία. Από την αίτηση του αιτητή φαίνονται και οι επισκέψεις του στην
- 10 Κύπρο κατά τη διάρκεια της απουσίας του στο εξωτερικό, που συμπεριλαμβάνουν επισκέψεις για διακοπές καθώς και για την διεκπεραίωση εργασιών των εργοδοτών του για την ανεύρεση και πρόσληψη προσωπικού.

- Κατά τον ουσιώδη χρόνο το νομικό καθεστώς που
- 15 ίσχυε για την ατελή εισαγωγή οχημάτων αναφορικά με εργαζόμενους στο εξωτερικό ήταν οι διατάξεις του άρθρου 2 του Περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως (Τροποποιητικού αρ. 3) Νόμου του 1987 (Νόμος 309/87). Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11(4)(β) του
- 20 Νόμου 18/78, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 2 του Νόμου 309/87, δικαίωμα για ατελή εισαγωγή αυτοκινήτων είχε πρόσωπο που "... κατά τα αμέσως προ της επανόδου του στην Δημοκρατία 12 έτη αποδεδειγμένως ηργάσθη στο εξωτερικό μετά την 20.7.74 δια συνολική περίοδο τουλάχιστον
- 25 στον 10 ετών". Ο Διευθυντής Τμήματος Τελωνειών με απόφασή του που κοινοποιήθηκε στον εφεσίβλητο στις 15.3.88 απέρριψε το αίτημά του με αιτιολογικό ότι δεν είχε εργασθεί στο εξωτερικό για 10 συνολικά έτη. Είναι προφανές ότι στο συμπέρασμα αυτό κατέληξε από τα
- 30 στοιχεία που περιέχονταν στο φάκελο από όπου φαινόταν ότι εκτός από τις 30 μέρες τις οποίες οι Τελωνειακές Αρχές θεωρούν ως εύλογη περίοδο άδειας, είχε παραμείνει στην Κύπρο για συνολική επιπρόσθετη περίοδο 175 ημερών. Στις 27.2.89 ο εφεσίβλητος με επιστολή της δικηγόρου του ζήτησε την επανεξέταση της πύο πάνω απόφασης, με βάση δύο νέα στοιχεία τα οποία ήταν:

(α) Πιστοποίηση που βεβαιώνει ότι για την περίοδο

23.12.85 μέχρι 8.3.86 είχε εργασθεί στο εξωτερικό, και

(β) Παραγγελία οχήματος B.M.W. ημερ. 22.11.88.

Το όχημα μετεφέρθη στην Κύπρο στις 25.1.89 και απο-
θιευθήκη στη Γενική Αποθήκη Αποταμιεύσεων Λεμεσού 5
και η άφιξη και τα χαρακτηριστικά του στοιχεία πιστο-
ποιήθηκαν από τις Αρχές στις 27.2.89.

Ο Διευθυντής Τελωνείων και πάλιν κοινοποίησε νέα
απόφασή του στις 12.3.89 στον εφεσίβλητο, με την οποία
απόρριπτε το αίτημά του για τους ίδιους λόγους που 10
απορρίφθηκε η προηγούμενή του αίτηση, δηλαδή ότι δεν
μπορούσε να πιστωθεί με εργασία συνολικής περιόδου 10
ετών στο εξωτερικό.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο απεδέχθη την προσφυγή του
εφεσίβλητου πάνω στην ουσία της κρίνοντας ότι ο Διευθυ- 15
ντής Τελωνείων αποφάσισε το θέμα "... μηχανικά και
άσχετα από τους λόγους παραμονής του αιτητή στην
Κύπρο για το χρονικό διάστημα των 175 ημερών". Επειδή,
 ανέφερε το Δικαστήριο, το κριτήριο το οποίο θέτει ο
Νόμος είναι εργασία στο εξωτερικό για συνολική περίοδο 20
10 ετών και όχι την άνευ διακοπής παραμονή του στο εξω-
τερικό για συνολική περίοδο 10 ετών ώφειλε ο Διευθυντής
να εξετάσει και το λόγο της παραμονής του στην Κύπρο
για το χρονικό διάστημα των 175 ημερών, δηλαδή αν σχε- 25
τιζόταν με την εργασία του ή όχι, προτού αποφασίσει το
θέμα.

Εναντίον της πιό πάνω πρωτόδικης απόφασης η Κυ-
πριακή Δημοκρατία άσκησε την παρούσα έφεση.

Ο συνήγορος των εφεσειόντων επιχειρηματολόγησε
ενώπιον του Δικαστηρίου ότι ο Διευθυντής Τελωνείων δεν 30
είχε υποχρέωση ούτε καν δικαίωμα να εξετάσει τους λό-
γους παραμονής του εφεσίβλητου στην Κύπρο για την πε-
ρίοδο των 175 ημερών, γιατί κάτι τέτοιο δεν προκύπτει
από τη σχετική νομοθετική πρόνοια, της οποίας η ορθή ερ-

μηνεία είναι ότι η συνολική περίοδος παραμονής στο εξωτερικό κατά τη διάρκεια της εργασίας έπρεπε να συμποσούνται σε 10 χρόνια, εξαιρουμένων μόνο των ευλόγων περιόδων αδείας.

- 5 Αντίθετα, ο ευπαίδευτος συνήγορος του εφεσίβλητου υποστήριξε το σκεπτικό της απόφασης του πρωτόδικου Δικαστηρίου, τονίζοντας ότι δεν έπρεπε να υπάρχει σύμπτωση εργασίας και παραμονής στο εξωτερικό για συνολική περίοδο 10 ετών.
- 10 Εξετάσαμε με μεγάλη προσοχή τις σχετικές νομοθετικές πρόνοιες και καταλήγουμε στα πιο κάτω συμπεράσματα.

- Για να υπάρχει δικαίωμα ατελούς εισαγωγής οχήματος πρέπει ο αιτούμενος να έχει εργασθεί στο εξωτερικό για
- 15 συνολική περίοδο 10 ετών. Τούτο σημαίνει ότι η εργασία πρέπει να διεξάγεται από αυτόν στο εξωτερικό. Δηλαδή, απλή εργοδότηση στο εξωτερικό που θα συνεπαγόταν εργασία του στην Κύπρο δεν θα έδιδε τέτοιο δικαίωμα στον αιτούμενο. Δεν είναι η εργοδότηση στο εξωτερικό αλλά η
- 20 εργασία που έχει σημασία και η παραμονή εκτός Κύπρου. Αφετέρου, συμφωνούμε με τον πρωτόδικο Δικαστή ότι οι νομοθετικές πρόνοιες δεν καθιστούν ως απαραίτητη προϋπόθεση και την ταυτόχρονη και συνολική παραμονή του αιτητή για την ίδια περίοδο στο εξωτερικό, έστω και αν η
- 25 απουσία στο εξωτερικό πρέπει να είναι ουσιαστική και όχι πλασματική (*Κυρίλλου ν. Δημοκρατίας*, 467/88, ημερ. 9.1.90). Επιπρόσθετα, περιοδικές επισκέψεις σε άλλες χώρες δεν αποστερούν τον εργαζόμενο του δικαιώματος ατελούς εισαγωγής οχήματος (*Hadjigeorgiou ν. Republic*
- 30 *(1986) 3 C.L.R. 2517*, και *Τροφής ν. Δημοκρατίας (1988) 3 Α.Α.Δ. 1625*).

- Ως εκ τούτου κρίνουμε ότι ο Διευθυντής Τελωνείων
- πρωτού αποφασίσει θα έπρεπε πράγματι να είχε εξετάσει
- 35 τους λόγους παραμονής του εφεσίβλητου στην Κύπρο για την περίοδο των 175 ημερών και να κρίνει την αίτηση και να αιτιολογήσει την απόφασή του ανάλογα. Το τι έπραξε

στην παρούσα περίπτωση ήταν να θεωρήσει άσχετο το σκοπό παραμονής του εφεσίβλητου στην Κύπρο για το διάστημα των 175 ημερών κάτω από τη νομική πλάνη ότι δεν είχε δικαίωμα να το εξετάσει και ότι εφόσον για την περίοδο αυτή ο εφεσίβλητος βρισκόταν στην Κύπρο αυτόματα δεν είχε συμπληρώσει την απαιτούμενη συνολική περίοδο εργασίας στο εξωτερικό των 10 ετών.

5

Καταλήγουμε ότι η απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου πρέπει να επικυρωθεί και επικυρώνεται. Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα υπέρ του εφεσίβλητου.

10

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.